

صرع و ازدواج

شروع زندگی مشترک یکی از مهم‌ترین وقایع زندگی است و به خودی خود در بهترین شرایط نیز می‌تواند با استرس و چالش‌هایی همراه باشد. بدیهی است برای افراد مبتلا به صرع علاوه بر نگرانی‌های طبیعی دوران ازدواج، پذیرش بیماری این افراد از سوی شریک زندگی آینده چالش برانگیز خواهد بود.

معمولا دو دغدغه اصلی که مبتلایان در مورد ازدواج دارند، ترس از گفتن به شریک زندگی و انتقال صرع به فرزند آینده است.

اولین و مهمترین سوالی که به ذهن می‌رسد این است که چه زمانی برای اطلاع به همسر آینده در مورد ابتلا به سرع و شرایط ویژه این بیماری مناسب است.

باید به این نکته توجه نمود که در صحبت‌های قبل از ازدواج **مطرح کردن این موضوع** نباید خیلی زود یا خیلی دیر انجام شود. برای مثال نه در روزهای اول آشنایی، صحبت در این مورد صحیح است و نه دیر مطرح کردن آن. **به عبارت دیگر زمانی که فرد نظر مثبت خود را برای ازدواج اعلام کرده است به هیچ وجه زمان مناسبی نیست.**

توصیه می‌شود صحبت در مورد این موضوع از طریق صحبت کردن رو در رو انجام شود و به صورت تلفنی و یا از طریق فضای مجازی نباشد.

اگر قصد ازدواج دارید بهتر است بیماری صرع خود را با شخص مورد نظر در میان بگذارید. شما بهتر است نه تنها این موضوع را پنهان و مخفی نکنید، بلکه با کمال شجاعت و صادقانه این مطلب را با طرف مقابل در میان بگذارید و با همراهی شریک آینده زندگی خود نزد پزشک متخصص مغز و اعصاب بروید. همدلی و پشتیبانی شریک زندگی کمک زیادی به بیمار مبتلا به صرع در حل مشکل می کند.

به یاد داشته باشیم مبتلایان به سرع با دریافت داروی مناسب با دوز صحیح می توانند یک زندگی سالم و با کیفیت بهتری داشته باشند.

درصد کمی از انواع مختلف صرع ژنتیکی هستند و بیشتر انواع صرع ژنتیکی نیستند و لازم است بدانیم آن انواع ژنتیکی صرع نیز، صد در صد به فرزندان منتقل نمی شود.

و انجام مشاوره ژنتیک پیش از ازدواج توصیه می شود و انجام این آزمایش می تواند کمک کند برای پیش بینی اینکه آیا فرزندان این زوج در آینده دچار صرع می شوند یا خیر.

خبر خوب این است که **۷۰٪** مبتلایان به صرع با استفاده از **داروهای مناسب با دوز صحیح، خواب کافی و مدیریت استرس** می‌توانند میزان تشنجهای خود را به صفر برسانند و یک زندگی با کیفیت بهتر را تجربه کنند.

۷۰٪